

ZNEUŽITÍ BOŽÍCH DARŮ

MARTIN K.

(Praha, 14. září 2003)

Čas od času si víc než jindy uvědomuji, že je obrovským požehnáním být mezi vámi. Říct: „Jsem rád mezi vámi,“ může být snadno frází. Ale já to tak silně prožívám, protože vždycky přemýšlím, kde bych mohl být jinde. Když si uvědomím, kde všude jinde bych mohl být, a pak zjistím, že můžu být mezi vámi, je to pro mě obrovské požehnání. A to proto, že v tomhle bláznivém světě, kde se lidi ženou za různými věcmi, je hrstka lidí, mezi které můžete přijít a můžete si odpočinout. Můžete si odpočinout v tom, že společně jako tělo Kristovo se povzbuzujeme, abychom hledali Hospodina, abychom hledali spravedlnost. Povzbuzujeme se k tomu, abychom odešli ze světa.

Někdy mi to připomíná jednu hru. Nevím přesně, jak se jmenovala, možná jsme jí říkali „Hututu“ nebo tak nějak. Už je to dlouho, co jsem ji hrál. Musíme si to někdy zahrát. ☺ Myslím, že byla dvě družstva. Měli jsme někoho přetáhnout k nám do tábora, a nenechat se přetáhnout k nim. Člověk se nadechl a musel říkat „hutututu“, aby se poznalo, jestli se nenadechl znova, běžel do toho nepřátelského území a potom, když přišel zpátky, zase mohl dýchat. Nebo tak nějak. Někdy mi to tak přijde, jako kdyby člověk tady v církvi mohl svobodně dýchat – nikdo mu neublíží, nikdo ho nechce chytit. Rozumíte mi. A pak se člověk nadechne a „hutututu“ běží světem, má do určité míry zadržovaný dech a limitovaný čas. Běží a bojuje. Někdy mám takový pocit. Člověk vyběhne s tím, že se nadechne a běží a snaží si udržet dech a nenechat se přetáhnout do nepřátelského tábora. Potom, myslím, že se v té hře dalo vrátit zpátky, buď někoho přetáhnout, anebo nepřetáhnout. Vrátit se zpátky a vydechnout a odpočívat a dýchat. A já to tak někdy prožívám, když přijdu na shromáždění mezi vás nebo když se s někým z vás potkám. Říkám si: „Tady můžu dýchat, tady mi nikdo neublíží, tady prostě můžu být.“ Bůh vám požehnej.

Je několik věcí, které mám na srdci. Bůh stvořil člověka ke svému obrazu. To určitě víte. A já to prožívám na rovině, kdy vidím, že Bůh je obdarovaný. To zní zajímavě, že? Bůh je obdarovaný. Kdo Ho obdaroval? Víte, kdo obdaroval Boha? Bůh. Není nikdo vyšší než Bůh, a tak když Bůh něco potřebuje, má to z Boha. Když Bůh potřebuje při někom přísahat (vždycky se přísahá při větším), protože nemá, při kom větším by přísahal, přísahá při Bohu.¹ Bůh má dary. Bůh je obdarovaný, Bůh má schopnosti. A úplně všechny ty schopnosti, jestli se nepletu, nějakým způsobem vložil do člověka. To znamená, všechno, co máte, všechny schopnosti, které máte, máte z Boha.² Víte to? Od těch banálních: Víte, že Bůh dýchá, že má chřípí? Takže jenom to, že dýcháte, je proto, že vás Bůh stvořil ke svému obrazu, a je to váš dar. Když si uvědomíme, jak je to mocná věc, každá maličkost, kterou máme, tak je potřeba si také uvědomit, že je to kus Boží geniality, kus Božího soucitu, kus Boží lásky k nám, že nám dal každou jednotlivost. A pokud to dotáhnu do konce a někdo by hledal název tohoto kázání, tak bych se možná přimlouval za něco jako „Zneužití Božích darů“. To říkám proto, abyste rozuměli, kam směřuji. Je to něco, co trápí Boží srdce. A trápí to nás. Protože Bůh se sklonil k člověku a vložil do něj s určitým záměrem obrovskou spoustu věcí. Bůh dal všechno, co měl, a ve své lásce k nám do nás vložil všechno, co máme.

To, že máme svůj život, to, že ráno můžeme vstát. Amen? To, že ráno můžeme vstát, je Boží dar. Bůh dal den a noc a řekl: „Je to dobré.“ Bůh stvořil člověka a řekl, aby šel spát a vstal. Bůh kvůli nám odpočinul. Ne proto, že by byl unavený. Ale kvůli nám, abychom i my mohli mít odpočinku. I taková věc, jako je dýchání, i taková věc, jako je vstávání, to samotné bytí je Boží dar nám a je vyjádřením Božího charakteru, Božího způsobu. Bůh žije, Bůh má v sobě život. A tak se rozhodl, že stvoří člověka. Víte, proč nás stvořil ke svému obrazu a ke svému podobnosti? Aby s námi mohl mít společenství. Bůh stvořil Adama. Víte, proč ho stvořil na začátku bez Evy? Aby nám mohl něco ukázat. Bůh stvořil Adama a dal mu jeden úkol. Řekl: „Pojmenuj všechna zvířata.“ Adam tedy pojmenoval všechna zvířata. Věřím tomu, že nejenom říkal: „To je lev, to je tygr, to je kočka, kráva a ryba, pták, slavík,“ a kdoví co, ale že

¹ Židům 6:13 – „Bůh zajisté zaslíbení čině Abrahamovi, když neměl skrze koho většího přísáhnouti, přísáhl skrze sebe samého,…”

² Žalm 94:9 – „Zdali ten, jenž učinil ucho, neslyší? A kterýž stvořil oko, zdali nespatří?“

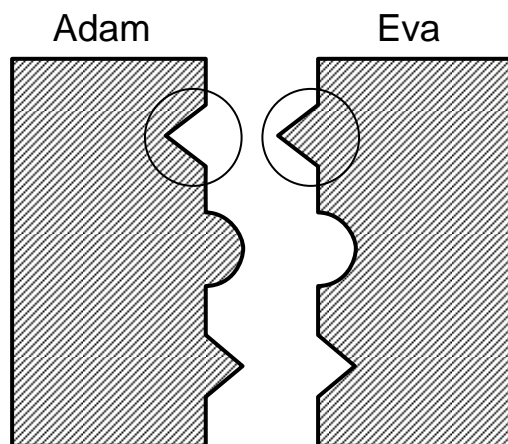
jim dával charakter. Protože v Božím slově se mluví o tom, že jméno je charakter. Myslím si, že to byl úkol, který Bůh dal Adamovi: dát těm zvířatům charakter. Představte si, jak Adam dává těm zvířatům charakter. Zjišťuje, že jim může rozdat všechny možné charaktery: silný, slabý, velký, malý, řvoucí, neřvoucí, potichu, nahlas, ryba bude mlčet, lev bude řvát. Prostě řekne: „Ty budeš lítat, ty budeš modrý, ty budeš žlutý...“ Věřím tomu, že Bůh dal Adamovi do určité míry možnost vložit do nich charakter. To znamená, že Adam měl tu schopnost.

V tom všem se však v Adamovi děla jedna věc. On v těch zvířatech hledal někoho, s kým by mohl mít obecnství. A nikoho nenašel. Přišel lev a Adam řekl: „Ty budeš takový. Já jsem taky takový, ty budeš v tomhle taky takový.“ Ale lev to nebyl. A nebyl to tygr. A nebyla to opice, nebyla to želva, nebyla to žirafa. A taky zjistil ještě jednu zvláštní věc, že Bůh zvířata stvořil jako samce a samice a že jsou stejní. (Mají nějaké odlišnosti, takže pokud se v tom vyznáte, rozeznáte lva od lvice, to není tak těžké.) Bůh Adama nechal prožít, že nemá pomoc sobě rovnou. Amen? Že nemá pomoc sobě rovnou, že mu chybí. Představte si, Bůh vložil dokonce do člověka i schopnost cítit se osamělý. Tu schopnost, kterou má Bůh. Amen? Bůh do nás vložil všechno, co má Bůh. I tu schopnost cítit se osamělý.

Bůh se cítil sám. Bůh měl ve své mysli člověka, měl představu, že bude mít syna ke svému obrazu. Syna, který bude mít schopnost přijmout a navrátit Jeho lásku. Amen? A tak i Adam hledal a zjistil, že není nikdo takový. Je to určité trauma, které Bůh dopustil na Adama, aby Adam dokázal docenit a porozumět a předat nám potřebu někoho druhého – pomoc sobě rovnou. Amen?

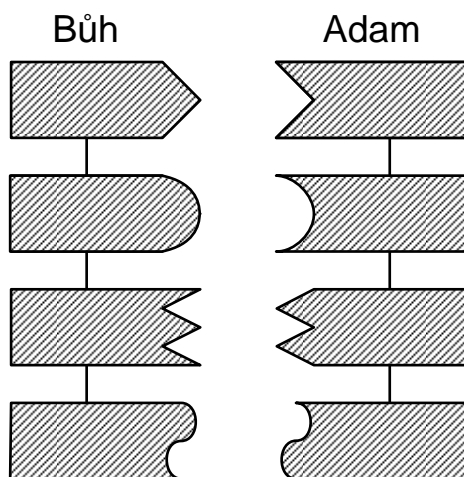
Bůh tedy stvořil Evu. Neudělal to však tak (pro nás, pro ten obraz), že by ji stvořil vedle, stejným způsobem, jakým stvořil Adama. Ale vzal kus Adama, jeho žebro. Nevěřím, že to bylo jen tak. Že Bůh řekl: „Tak co vezmeme? Žebro.“ Nebo že sáhl, a první, co našel, bylo žebro. Věřím tomu, že Bůh záměrně vytáhl z Adama právě žebro, to znamená něco, co má schopnost nést informaci o tom, jaký Adam je. Rozumíte mi? Možná bychom dneska řekli genetickou informací. Tu „genetickou informací“ vytáhl z Adama a vložil ji do Evy. Bůh to udělal pro nás, abychom si neřekli: „Bůh stvořil Adama, potom stvořil Evu a byli to dva různí lidé.“ Ne, Bůh vzal z Adama a vložil do Evy, aby mu byla pomocí jemu rovnou. Jako kdybychom dneska vzali počítač a něco nakopírovali. Rozumíte mi?

Vzali bychom disketu a přetáhli to z jednoho počítače do druhého. To tělo prostě Bůh stvořil tak, aby bylo kompatibilní k Adamovi, aby každá z těch věcí, z těch schopností, mohla reagovat, aby se mohli doplňovat.

Bůh řekl: „Tohle je nějaká schopnost, nějaká vlastnost, nějaká informace, a já vložím do Evy něco takového.“ (Jestli se nepletu, mělo by to vypadat asi takto.) Řekli byste si: „Ha, to je stejné!“ Amen. To je stejné. Proč o tom mluvím? Není to přednáška z biologie, protože to není moje parketa, ale je to přednáška o tom, co znamená, že Bůh stvořil Evu, aby byla pomocí rovnou Adamovi.

Pojďme dál. Víte, že Bůh má „genetickou informaci“? Proč to víme? Protože ji máme my. Zajímavé, že, to je lehké.

Takže Bůh má v sobě tyhle schopnosti a stvořil člověka ke svému obrazu a dal nám tohle. A to je to, co vám chci říct. Možná si to neuvědomujete každý den tak, že byste vstali a udělali si seznam věcí,

kteřé vám Bůh dal. Ale Bůh vám dal dýchání, mluvili jsme už o tom, Bůh vám dal schopnost ráno vstát. Dal vám oči k vidění. Víte, že to byl Bůh, kdo vám dal oči k vidění? Bůh vám dal uši ke slyšení. Dal vám jazyk k mluvení. Bůh vám dal moudrost k rozhodování. Bůh vám dal možnost ovlivňovat lidi. Amen? Bůh vám dal možnost působit na lidi. Bůh vám dal svůj charakter. Dal vám vědění, poznání. Umíte si pamatovat věci. Umíte věci zapomínat. Amen? Bůh vám dal možnost komunikovat s Bohem. Anebo obecně, Bůh vám dal možnost komunikovat. Bůh vám dal čas, abyste ho mohli trávit. Bůh vám dal partnery, pokud vám už dal partnery. Amen? Tohle všechno do nás Bůh vložil. Halelujah! Nestvořil nás nezávisle na sobě. Neřekl si: „Jak stvořím člověka? Dám mu dvě oči, dám mu nohy, aby mohl chodit, ... Co ještě?“ Ale Bůh řekl: „Co mám Já? Chodím, pohybuji se. Chci stvořit syna, který bude moct se Mnou chodit. Tak ho musím stvořit se schopností chodit.“

Víte, Bůh se skládá ze tří. Je to Otec, Syn a Duch svatý. A tak řekl: „Stvořím člověka ze tří. Bude to duch, duše a tělo. Chci s ním chodit na všech třech rovinách. Chci, aby jeho tělo chodilo tam, kam půjdu Já. Aby jeho duše chodila, tam kde chodím Já. Aby jeho duch chodil tam, kde chodí můj Duch.“ Amen? Bůh řekl: „Já chodím, a tak musím člověku stvořit schopnost se mnou chodit.“ Amen? Bůh řekl: „Činím krásné věci a můj zrak se tím sytí. Chci se sytit spolu se svým synem, se svými syny.“ Amen? A tak vám Bůh dal oči. Ale víte, Bůh vám je nedal proto, abyste měli oči anebo abyste se dívali, na co chcete, abyste se svými očima dělali, co chcete. Bůh vám dal oči proto, aby s vámi mohl chodit a sdílet to, co vidí On. Aby vám mohl ukázat to, co vám chce ukázat, abyste viděli, jak vidí On. Bůh chce, abyste viděli, jak vidí On. Věříte tomu? Bůh nechce, abyste viděli po svém, abyste viděli svoje věci, Bůh nechce, abyste viděli tohle shromáždění, tak jak vidí děti; že naše sestra Květka je „modrá“. On chce, abyste viděli hloub a dál. Ty modré šaty jsou krásné. Ale já věřím tomu, že pokud vidíme, jako vidí Bůh, tak se můžeme sdílet a kochat s Bohem ve větší kráse, která je hlubší. Bůh ti požehnej, Květko. ☺ Věřím tomu, že Bůh nám dal oči k tomu, abychom mohli vidět, jak vidí On. Abychom se mohli rozhlédnout a vidět, co vidí On. Amen?

Bůh nám dal přemýšlení. Víte, přemýšlení je neuvěřitelná věc. Přemýšlení je neuvěřitelná věc. Přemýšlení je nekonečný prostor, který dokáže pojmout nekonečně věci. Možná by někdo chtěl dokázat, že to je konečné, ale já věřím, že je to nekonečné. Já věřím tomu, že nám Bůh dal

schopnost pojmout Boha. Představte si: Bůh, který je vševědoucí, všemohoucí, plný lásky, stvořil duši, kterou zavřel do nějakého těla. A ta duše je schopna pojmout Boha. To znamená, že Bůh s vámi může sdílet svoje myšlení. Víte, Bůh nás touží převést ze stavu, kdy jsme služebníci, do stavu, kdy jsme synové. Kdy jsme přátelé. To je asi to slovo, které hledám. Kdy jsme přátelé. Říká: „Už vás nenazývám služebníky, ale přáteli, protože služebník neví, co činí jeho pán.“³ Jinými slovy je nějaké stadium, kdy Bůh říká: „Nazývám vás svými přáteli, protože vám sděluji, co činím.“ Bůh řekl: „Copak mohu něco učinit, a neříct to svému příteli Abrahamovi?“⁴ Takže Bůh hledá přátele, kteří mají schopnost být přáteli. Nejenom, že je Bůh hledá, ale Bůh to v nás činí. Protože Bůh vám dal tyhle věci. Dostaneme se k tomu možná ještě později, chtěl bych mluvit i o dalších. Bůh nám je dal z určitého důvodu a určitým způsobem. Takhle Bůh stvořil člověka.

Bůh stvořil člověka a řekl: „Já mám čas. Mám čas a chci ten čas trávit se svým synem.“ Amen? „Abych mohl trávit čas se svým synem, tak dám svým synům čas. Dám jim čas, aby oni měli schopnost a možnost se Mnou trávit čas.“ To je takový zvláštní Boží koníček, trávit čas s lidmi. A Bůh chce, protože nás tak stvořil, abychom taky měli takový zvláštní koníček – trávit čas s Bohem. Amen? Amen. Bůh nám dal další věci, o kterých budeme mluvit záhy.

Někde podél cesty se však stalo něco strašného. Stala se jedna tragická věc. Přišel Heylel⁵, satan. Bůh ho stvořil, ale on se rozhodl změnit svoji „genetickou informaci“. On se rozhodl, že se postaví proti Bohu, že svoji informaci změní tak, že nebude schopen reagovat na Boha. Satan si řekl, že se postaví na místo Boha, a pokusil se přetvořit tu informaci tak, aby byl jako Bůh.

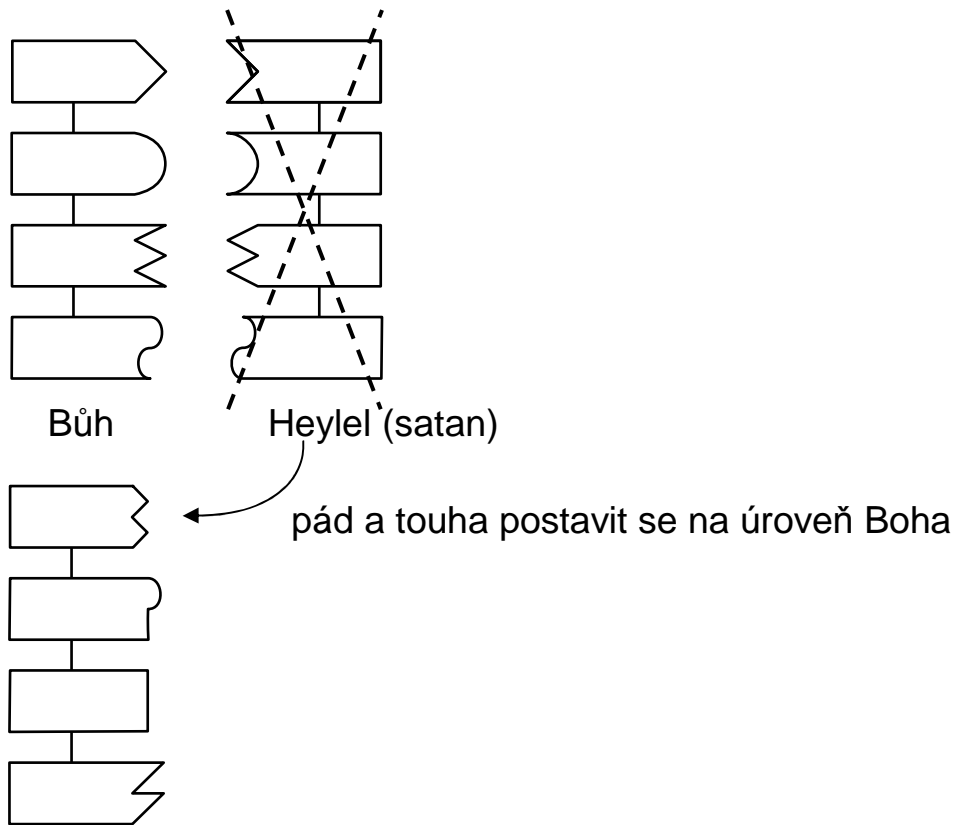
Všimněte si totiž, že my máme některé věci jinak, než má Bůh. Amen? My máme některé věci jinak. Dábel se pokusil postavit na roveň Bohu, a podívejte se, jak to dopadlo. Protože nemá schopnost bez Boha cokoli tvořit, dopadlo to tak, že už neumí reagovat na Boha, už se neumí

³ Jan 15:15 – „Nebudu vás více nazývati služebníky, nebo služebník neví, co by činil pán jeho. Ale vás jsem nazval přátely, nebo všecko, což jsem koli slyšel od Otce svého, oznámil jsem vám.“

⁴ Genesis 18:17 – „A řekl Hospodin: Zdali já zatajím před Abrahamem, což dělati budu?“

⁵ Lucifer, v hebrejském originálu Heylel, viz Iz 14:12

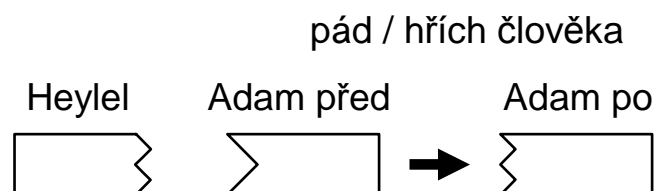
napojit na Hospodina. To znamená, že z té schopnosti vypadl, absolutně ji rozbil. A co víc, chtěl se postavit vedle Boha a říct: „Tohle je moje nabídka. Tohle je moje ‚genetická informace‘.“ Stejně jako Bůh.

Protože na základě toho padl. Na základě čeho padl Heylel? Na základě pýchy, že bude roven Kristu.⁶ Je to tak? On nikdy nebyl roven Kristu, ale postavil se na to místo a řekl: „Ty, Bože, zastiňuješ svět. Ty ho zastiňuješ tím způsobem, že má s Tebou vztah. Ty nad ním vládneš. Zastiňuješ ho svým pokojem, tak já ho budu zastiňovat svým nepokojem. Zastiňuješ ho svojí moudrostí, já ho budu zastiňovat svojí nemoudrostí.“ Je to tak. Adam tu byl se svojí schopností reagovat na Boha. A najednou přichází ďábel, přichází do světa a říká: „Já svět zastíním.“ S tou nabídkou přišel skrze Evu. Přišel a řekl: „Adame, ty můžeš být jako Bůh.

⁶ Izaiáš 14:11-15 – „Svrženat' je do pekla pýcha tvá, i zvuk hudebných nástrojů tvých; moli tobě podestláno, a červi tě přikrývají. Jakž to, že jsi spadl s nebe, ó lucifeře v jitře vycházející? Poražen jsi až na zem, ještos zemdlíval národy. Však jsi ty říkával v srdci svém: Vstoupím do nebe, nad hvězdy Boha silného vyvýším stolicí svou, a posadím se na hoře shromáždění k straně půlnoční. Vstoupím nad výsosti oblaku, **budu rovný Nejvyššímu**. A ty pak stržen jsi až do pekla, pryč na stranu do jámy.“

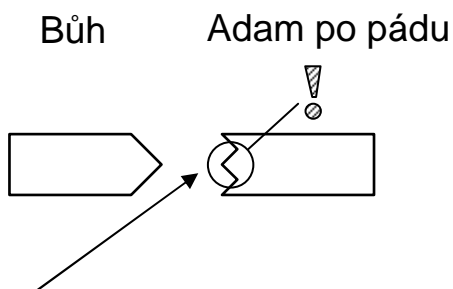
Ty můžeš být jako Bůh. Na co potřebuješ Boha? Proč bys Ho měl poslouchat? Na co potřebuješ poslušnost? K čemu? K čemu je ti poslušnost? Bůh ti řekl, že nemůžeš jíst ze stromu tahle jablka? To je dobré jablko. Na pohledění dobré. Dovolíš mi tu poslušnost trošičku přetvořit, Adame, Evo? Dovolíš mi trošičku – dobře. Udělejme poslušnost s výjimkou. Tady uděláme nějakou výjimku, ještě takovou výjimečku, dvě výjimky. Možná tři výjimky. To znamená, že můžeš poslouchat Boha, ale ne vždycky. A ještě žádost, ty nemáš žádost. Aha. Já ti dám žádost. Já ti dám žádost! Uděláme tedy žádost. Jak uděláme žádost? Abychom udělali žádost, tak to tady upravíme. Tady to ti chybí, tak to prostě doděláme. Ták, to je ono, to je ono.“

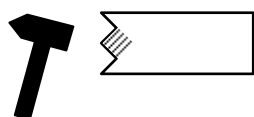
A vlastně takovýmhle způsobem ďábel přetvořil tu „genetickou informaci“. Říkám „genetickou informaci“ – v uvozovkách. Najednou přichází Bůh a cítí tu neschopnost mít obecenství s Adamem. Amen? Bůh k tomu Adama stvořil a říká: „Adame, kde jsi? Adame, kde jsi? Já jsem tě stvořil, abychom byli kompatibilní. Abychom mohli do sebe „zapadnout“ a spolu chodit. Adame, Já chci s tebou chodit, kde jsi? Člověče, Já jsem ti dal dar, abys byl schopný poslouchat, Já jsem ti dal ústa k mluvení, a ty jsi ta ústa použil k tomu, že jsi mluvil s tím zlým. Já jsem ti dal schopnost vnímat věci, krásné věci, a ty jsi tu schopnost použil jinak, a tím přetvořil na to, abys v sobě nechal vytvořit nebo vytvořil žádost.“ Amen?

A tak Bůh najednou vidí tu neschopnost, tu impotenci, komunikovat s Adamem. A víte, že Adamovi to došlo? Adamovi to došlo, a najednou pocítil něco, co mu dříve chybělo. Opravdu mu něco chybělo. Chyběl mu strach. Chyběl mu soud. Neznal nenávisť, a teď mu byla doplněna. Jenže najednou to není kompatibilní a říká: „Bůh není ten, se kterým můžu plynout a se kterým můžu být, protože jsem přetvořil věci, které mi dal, a použil jsem je k něčemu jinému, než k čemu mi je dal. A tak nadále umím chodit, umím mluvit, umím komunikovat, ale bojím se Boha.

Bojím se Boha, protože jsem zhřešil. Bojím se Boha, protože jsem se vydal zlému.

Tady jsem se stal kompatibilní s ďáblem a se stal ze mě nějaký paskvil, něco mezi. „Poslušnost s výjimkami.“ Adam najednou přichází a říká: „Bože, nemůžu s Tebou plynout, nemůžu s Tebou být. Protože v tom, co bylo mezi námi, jsem se rozhodl jinak.“ A to je to, co velmi zarmoutilo Boží srdce. Protože to skrze Evu a Adama přišlo na celý svět. Na každého z nás. Rodíme se s nějakou takovou „genetickou informací“. Naše děti se nerodí tak, že by byly kompatibilní s Bohem. Naše děti se nerodí tak, že by vylezly z břicha a: „Halelujah! Maminko, tatínku, já jsem tady pro vás. Je něco, co pro vás mohu udělat? Mám být potichu? Žádný problém. Budu potichu. Kdybyste náhodou měli chvíli čas, potřebuji jídlo. Ne, že bych chtělo, ale já ho potřebuji. A tak až budete mít čas, dejte mi najíst. Kdybychom šli na shromáždění a mělo bych být v klidu, aby vám to požehnal, rádo.“ Takové se děti nerodí. Děti se rodí s tím: „Já jsem tady, abyste mě uspokojili. Je mi úplně jedno, jak se máš ty, rodiči. Je mi úplně jedno, kolik je hodin, jestli jsou dvě hodiny v noci. Já jsem se rozhodlo, že teď budu rvát. Protože chci, abys něco dělal. Nevím ani, co máš dělat, to vyzkoušíme. Ty něco dělej, a já se rozhodnu, jestli mě to uspokojí, nebo neuspokojí. A když mě to neuspokojí, mám čas. Bůh mi dal čas.“ Amen? „Mám schopnost rvát. To ti ukážu za chvíli.“ A tak nám Bůh dal povinnost ty děti přivést zpátky a tady je obrušovat.

Máme modlitbu, pak máme občas proutek – to je takové kladívko, kterým to stloukáme. Máme všelijaké ty výjimky, tak je řešíme. A víte,

proč? Ne kvůli nám, ale kvůli Bohu. Abychom přivedli ty děti zpátky k tomu, aby byly kompatibilní s Bohem. A nejen to. To samé je o nás. Vysvobození je právě o tom, že se snažíme vzepřít. To je ten duchovní boj. Zablokovat vliv zlého a říct: „Ne, já nechci plynout s ďáblem. Já nechci mít tu schopnost, kterou mi nabízí.“

Víte, ďábel má strach a chce ho s vámi sdílet. Proto vám musí dávat schopnost mít strach – aby ho mohl s vámi sdílet. A já říkám: „Nechci. Děkuji, nechci. Zříkám se téhle schopnosti a kompatibility s tím zlým.“ On chtěl být roven Kristu a mít lidi, se kterými by mohl plynout. On se chce sdílet v soudu, a tak přijde za vámi a začne vám šeptat: „Vidíš tamtoho člověka? Já ti něco řeknu, on je takový a takový a takový.“ Víte, proč? Aby se s vámi mohl sdílet v temnotě. Aby s vámi mohl plynout. A vy, když mu nasloucháte, tak se mu stáváte podobní. A naopak, pokud se ho zřeknete a řeknete: „Jdi za mě, satane, protože Boží slovo říká to, co říká Boží slovo.“ Přijdete k Bohu a řeknete: „Bože, já chci být jako Ty.“ To je ta písnička, kterou zpíváme. „Já chci být jako Ty, chci být víc jako Ty.“ O tom to je. „Bože, chci mít stejnou ‚genetickou informaci‘, jako máš Ty. Chci mít dary, jako máš Ty, a chci je použít na to, na co je máš Ty.“ Amen? Halelujah!

Teď se chci vrátit k dalším věcem. Co nám Bůh dal? Bůh nám dal spoustu věcí, spoustu darů, spoustu praktických věcí, spoustu schopností a my musíme vědět na každý den, v každé té věci, že nám je dal Bůh, protože má svůj záměr a protože jsou kompatibilní s Bohem. Amen? Víte, třeba peníze. Kdo vymyslel peníze? Dějepisická otázka. Bůh – správná odpověď. Bůh stvořil Krista a obětoval Ho za nás před ustanovením světa.⁷ Je to tak? Zaplatil Jím za nás. Takže Bůh vymyslel peníze. Bůh nám dal schopnost nakládat s penězi. A přichází ten zlý a řekne: „Chceš se mnou plynout? Já mám taky schopnost nakládat s penězi.“ Amen? Halelujah. A tak máte dvě stě dvacet devět korun, třeba, nebo sedm set šedesát pět, to je jedno. Uvažujeme tak, že máme svůj balíček peněz. Myslíme si: „Tohle je můj balíček peněz. Tohle je moje. Tohle mi bylo dáno.“ Dokonce často ani nevidíme, že nám to bylo dáno. „Tohle jsem si vydělal. Tohle jsem získal. A jelikož jsem věřící, tak deset procent patří

⁷ 1. Petrova 1:18-20 – „Věduce, že ne porušitelnými věcmi, stříbrem neb zlatem, vykoupeni jste z marného svého obcování toho, od otců vydaného, ale drahou krví jakožto Beránka nevinného a nepoškrvněného, Krista, předzvěděného zajisté před ustanovením světa, zjeveného pak v časích posledních pro vás,…”

Bohu, a do zbytku Mu nic není.“ Pak někdo přijde a řekne: „Víš, deset procent je málo, měli bychom Bohu dávat víc.“ A lidi řeknou: „Dobře, jsem lepší křesťan, dám Mu patnáct procent.“ Když jsem ještě lepší křesťan, dám Mu ještě dvě procenta. Takhle uvažují křesťané. A říkají: „Jak jinak mám uvažovat? Někdo řekne: ‚Dejte Bohu všechno!‘ Co pak budu jíst? To je nesmysl, že ano.“ Takže říct, že Bohu patří všechno, nebo kázat, že Bohu patří všechno, je nesmysl.

Ne tak úplně. Já se musím vrátit k tomu, proč vůbec na téhle zemi jsem, proč jsem se dneska vzbudil, kdo mi dovolil se vzbudit, kdo mě stvořil a s jakým záměrem. Proč jsem se dneska vzbudil? Ráno se vzbudíte, protože Bůh vám dal dar se vzbudit, abyste s Ním chodili, a vy začnete ráno zlořečit Bohu nebo zlořečit dnu – rozumíte mi? Proto jsem říkal, že by se tohle kázání mohlo jmenovat „Zneužití Božích darů“. Protože Bůh to byl, kdo vás dneska stvořil, kdo vám dal, abyste mohli vstát. Rozumíte mi? A Bůh jednou přijde a rozhodne, že nevstanete. Protože má jiný záměr. Ale Bůh se rozhodl, že jste dneska mohli vstát, a proto vám dal ten den. Bůh mě stvořil, abych s ním mohl chodit. Bůh dneska ráno řekl: „Já chci chodit se svým synem. Vzbudím svého syna, abych s ním mohl mluvit.“ A tak čeká, že se ráno vzbudíte a řeknete: „Dobré ráno. Dobré ráno, díky, Bože, za to, že jsi mě vzbudil, díky za to, že jsi mi dal dar slyšet, dar přemýšlet, dar mluvit a dar chodit. A tak vcházím do tohoto dne a chci s Tebou chodit, o Tobě slyšet. Chci se naučit poslouchat. Ty jsi mi dal dar poslouchat a já chci poslouchat Tebe, nikoliv toho zlého a nikoliv jiného. Pochopitelně, pokud mi, Bože, řekneš, abych poslouchala svého muže nebo své rodiče, tak to je součástí toho, co jsem se naučila a co chci dělat. Protože Ty jsi mě stvořil a dal jsi mi schopnost poslouchat bez výhrad.“ Amen? A stejně tak to můžu říct o penězích. „Bože, Ty jsi mi dal něco, co cinká a šustí. K čemu jsi mi to dal? Bože, Ty máš schopnost mít peníze. A platit. K čemu jsi to stvořil?“ Přemýšleli jste někdy nad tím takhle? Bůh vám dal schopnost nakládat s penězi a dal vám peníze. Říkejme tomu peníze. K čemu to Bůh udělal? Co je na tom Božího? Co je na tom tak vznešeného, královského?

Bůh nám dal schopnost vydělávat peníze, tím musíme začít. Tu schopnost vydělávat peníze, odkládat kus sebe pro lásku k ostatním. Pro lásku k ostatním. Bůh chce, abyste měli něco, z čeho se nasytíte. Bůh chce, abyste se nasýtli. Kdo vymyslel jídlo? Bůh. Bůh se chce sytit a Bůh vám dal chuť, abyste mohli vychutnat Jeho ovoce. Bůh vám dal chuť,

abyste měli hlad. Kdo vymyslel hlad? Bůh. Aby vám něco připomnělo, že se vám nedostává. Amen? Tak Bůh vymyslel princip sycení se. Bůh ještě vymyslel to, že jsou různé potřeby. A najednou máte potřebu naplnit něčí potřeby. Bůh vám dal schopnost získat prostředky, abyste nasýtili sebe a lidi okolo. Ať už to na světě znamená cokoliv, třeba přiodít. Amen? Protože Bůh to činí. Bůh odložil sám sebe. Bůh dal svého vlastního Syna proto, abychom mohli mít život. Zaplatil svým vlastním Synem, aby pro nás získal potravu. Amen? Aby pro nás získal život, vykoupení, krev, odpuštění. A tak Bůh vydělal peníze proto, aby nás mohl nasytit. A my máme stejný dar, schopnost pracovat a vydělat svých dvě stě čtyřicet osm padesát. „Vydělal jsem svůj balíček peněz. Je to můj balíček. Dám deset procent Bohu a se zbytkem si udělám, co budu chtít.“ Rozumíte mi? To je zneužití Božího daru. Věřím tomu, že potřebujeme přijít před Boha a říct: „Bože, tady je zpátky mých dvě stě čtyřicet osm padesát, tady jsou zpátky ty moje peníze. Já se ptám, Bože, koho mám s nimi nasytit.“ Amen? Na těch deset procent zapomeňte, to bylo pro tvrdost našich srdcí. A nebo proto, že to máme tady ve sboru domluvené. Abychom mohli nějakým způsobem fungovat, dáváme desátky. Ale Bůh mi dal chuť, abych s Ním chodil, ne proto, abych si chodil, kam chci. Bůh mi dal peníze, abych s nimi sytil Jeho lid. Víte, že i já jsem Jeho lid? Takže když vydělám dvě stě padesát šest padesát, tak mi Bůh řekne: „Vezmi čtyřicet osm devadesát a nasyť sebe a svoji ženu. To je Boží vůle.“ Tak jsem se čtyřiceti osmi devadesáti naložil podle Boží vůle. „Pak vezmi dvacet čtyři šedesát a kup oblečení, abyste byli přioděni.“ Amen. Činím Boží vůli. „Pak vezmi sto dvanáct třicet a kup Jirkovi, nasyť jeho. Pak vezmi dvacet devět osmdesát a udělej tohle.“ A máte konec. Rozumíte mi? Protože to patří Bohu. To znamená, že musím přijít před Boha a říct: „Bože, tohle je můj balík peněz, co s tím mám dělat? Co s tím balíkem mám dělat?“ Amen? Pokud přemýšlím jinak, zneužívám Boží dar. Není to tak, že by vám Bůh řekl: „Žijte si, a kdyby vám vybylo deset procent času, tak Já jsem tady taky.“

Vraťme se k tomu původnímu Božímu záměru. Bůh stvořil člověka proto, aby s ním měl obecenství. Představte si, že jednou bude fáze, kdy nebudeme mít peníze; třeba nebudou peníze. Budeme chodit s Bohem v plnosti, v plnosti využijeme všech těch schopností, které máme, abychom slyšeli, viděli, byli s Bohem. Co Bůh říká? Bůh říká: „Já chci

mít svůj lid a budu v něm chodit, budu s ním chodit a mluvit.“⁸ Je to tak? To je Boží záměr. Bůh vám dal čas. Bavit jsem se s jedním bratrem na tohle téma. Co to znamená? Dáte desátky z času? Asi ano, že? Jste tady. Neděle dopoledne. V týdnu máme sedm dní, to je čtrnáct půldnů. Takže neděle dopoledne je jedna čtrnáctina a ve středu takový čtvrteden, takže jsme na té desetině. Fajn. Super. A zbytek času si můžete dělat, co chcete. Je to tak? Bůh vám nedal čas proto, abyste si s ním dělali, co chcete. Vy máte přijít s časem, který máte, a říct: „Bože, dneska mám dvacet čtyři hodin.“ (Víte, že máte dvacet čtyři hodin? Někteří si myslí, že máte dvacet čtyři minus osm hodin, ale to není pravda. Máte dvacet čtyři hodin.) Říct tedy: „Bože, já Ti nechci dát 2,4 hodiny, i když i to je docela dost. Já Ti nechci dát 2,4 hodiny, já Ti chci dát čtyřadvacet hodin. Co mám dělat? Jak mám naložit s tím časem?“ A Bůh řekne: „Chci, abys z toho vzal osm nebo devět hodin a šel do práce.“ Dobře. (Pak se zeptejte Boha, co máte v té práci dělat.) „Chci, abys z toho vzal třeba osm hodin a šel spát.“ Víte, někdy hřešíme i v tom. Myslíme si, když nám Bůh dal dvacet čtyři hodin, že se budeme dvacet čtyři hodin modlit. Ale Bůh vám řekne: „Jděte spát. Jděte spát, protože chci, abyste šest nebo sedm hodin spali a Já k vám budu hodinu mluvit ve snu. Až budete vyspalí. A když nepůjdeš spát, tak k tobě nebudu mluvit ve snu, protože chci, aby ses vyspal.“ Bůh má čas. Stvořil nás k tomu, abychom s Ním ten čas trávili. Amen? Během shromáždění, po shromáždění, kdykoliv. V obchodě, na stavbě nebo kdekoliv jsem. Ne abych přišel do obchodu a řekl: „Bože, počkej na mě venku, to je Tesco, tam ty nechodíš.“ Ale abych šel do toho Tesca a kráčel s Bohem. Hlavu vzhůru: „Pozor, jde Bůh a já. Tesco- duchové, střežte se! Jsme imunní proti vašemu tlaku, abychom se žduchali, strkali, záviděli, nadávali.“ Kráčíte s Bohem a trávíte čas s Bohem. Pak vyjdete s Tesca a jste nasyceni. Stalo se vám to někdy? Mně se to stalo. Řekl bych, že se nám to začíná dít. Protože to hledáme. Mám takovou okřídlenou větu. Když přijíždíme k obchodáku, k Tescu, kde chceme něco nakoupit, vždycky říkám: „Kristýnko, holky, náš úkol na nejbližší dvě hodiny je chodit s Bohem a udržet si spravedlnost. A pokud se nám k tomu povede ještě nakoupit, tak prima.“ Pokud se nám k tomu nepovede nakoupit, tak já radši nenakoupím, než abych přišel o ten první úkol a vylezl z obchodu s plnými taškami a začal se vztekat u

⁸ 2. Korintským 6:16 – „...jakž pověděl Bůh: Přebývati budu v nich, a procházeti se, a budu jejich Bohem, a oni budou mým lidem.“

auta nebo nadávat nebo něco takového. Někde po cestě jsem tam zapomněl Boha. Bůh mi dal schopnost nakupovat proto, abych mohl být kompatibilní. Aby ke mně mohl mluvit. Co když mi Bůh v tom obchodě chce říct, abych koupil něco nějakému bratrovi? Myslíte, že Bůh s námi nechce chodit nakupovat? Chce. Bůh chce. Bůh nám dal čas.

Bratři, víte, jaký dar nám taky Bůh dal? Dal nám dar vidět.⁹ Víte to? Máte oči. To je dar, že můžete vidět. Můžete vidět a dostat určitou věc do mysli. Amen? Není to úžasné? Můžete vidět Boha a dostat Ho do mysli. A teď si představte, že ten dar vezmu a řeknu: „Bože, teď jsem koukal na Tebe a teď se budu koukat na děvčata.“ Je to dar. Bůh mi dal dar, že můžu vidět. Rozumíte? Bůh to neudělá tak, že přijdete ze shromáždění a vydloubne vám oči. On vám je nechá. A já jdu po ulici s tím darem, s tím obdarováním, s tou schopností vidět a dostat to do mysli, a koukám se na děvčata. Třeba. Nebo koukám na věci, které nejsou slušné. Ty věci přichází do mé mysli a Bůh mi dal možnost v mysli tvořit. A činit. Přemýšlet. Přemítat. Amen? Umím se tedy podívat na ženu a představit si, co chci. Když vám teď řeknu: „Představte si moře, palmu, představte si letadlo, představte si statek, představte si kočárek,“ všichni si to umíme představit, že ano? Teď vám řeknu: „Představte si jablko, červenozelené, nebo moje auto, je takové modré, je to ‚kombík‘.“ Vidíte ho, že ano, že ho dokážete vidět? Kde jste to vzali? To je dar. To je Boží dar. Proč si myslíte, že vám Bůh ten dar dal? Protože vám chce dávat věci na mysl, chce, abyste si dokázali představit. Představte si Boží lásku, Boží charakter, představte si, jak Bůh činí divy. Představte si, jak Ježíš chodil po této zemi a uzdravoval. Představte si, že byste byli s Ním. Amen? Dokážete to, že? A tak to je Boží dar.

Najednou přijde ďábel a řekne: „Co kdybys se mnou plynul? Já ti ukážu, co si můžeš představovat. Žádost. Můžeš si představovat takové věci, které bys ani nemohl dělat. Stydíš se o nich mluvit, ale můžeš si je představovat. Můžeš je omítat v hlavě jak v pračce, kde se to převaluje pořád dokola. Můžeš si s tím dělat, co chceš.“ Amen? Je to tak? Můžeš vzít ten dar a můžeš ho přetvořit tak, aby byl zdánlivě kompatibilní s Bohem i s ďáblem. Ale bratři, nevěřte tomu. Nevěřte tomu. Protože najednou zjistíte, že se vám v hlavě honí takovéhle věci. Tuhle schopnost, kterou máme Bohem danou k určitému záměru, vezmeme a vydáme ji

⁹ Exodus 4:11 – „Jemuž odpověděl Hospodin: Kdo dal ústa člověku? Aneb kdo může učiniti němého, neb hluchého, vidoucího, neb slepého? Zdali ne já Hospodin?“

d'áblu. Řekneme: „Dej mi obraz. Dej mi obraz, abych mohl tím svým darem přemítat a představovat si.“ Dábel řekne: „Dobře, dám ti obraz. Trošku jenom pozměním ten tvůj dar, aby byl se mnou kompatibilní, abych byl schopen ti ho dát. Tu schopnost ti trošku poopravím.“ A najednou přijdete před Boha a zjistíte, že nerozumíte. Amen? Že se nemůžete Bohu podívat do očí. Amen? Nelžete sami sobě, nemůžete se dívat Bohu do očí, když jste se před tím dívali do očí d'áblu. Vaše oči budou na zemi. Bůh vám dal dar, abyste zvěstovali Boží slovo. A vy nemůžete, nebo nemůžeme, když předtím jsme ten dar vydali tomu, abychom zvěstovali něco jiného.

Bůh vám dal jazyk, abyste skrze něj mohli přinést život. Na tom jazyku, kdybyste se podívali mikroskopem, jsou takové kalíšky a do nich vkládáte různé věci. Jazyk je taková miska, na které něco přinášíte. Někdy je prázdná, pozor na to! A ještě hůř, někdy je plná daremných věcí. Na té misce je něco, co vypadá vábně, a je to jed. K čemu vám Bůh dal jazyk? Víte, jsou věci, které nemáte a neumíte, protože je nepotřebujete. Ale pokud vám Bůh dal jazyk, tak vám ho nedal proto, abyste ho používali na cokoliv. Musíte přijít před Boha a říct: „Bože, mám jazyk. Mám tady tu misku, vlož na ni svůj život. Řekni mi, co ta miska má předávat, řekni mi, co mám mluvit. Ať každé z mých slov je jen od Tebe. Abych mohl mluvit to, co říkáš Ty.“ Protože Bůh má jazyk. Víte, jak se máte sytit? Jak máte mluvit s Bohem? Víte, jaké je nejjintimnější mluvení s Bohem? Ústy k ústům. V hebrejštině a v řečtině je mluvení s Bohem ústy k ústům, věděli jste to? Jednak se píše, že Bůh mluvil k lidem rozličnými způsoby¹⁰ a že mluvil k Mojžíšovi. Ale k Mojžíšovi mluvil ústy k ústům.¹¹ K ostatním mluvil skrze vize a sny a prorocství, ale k Mojžíšovi mluvil ústy k ústům. Bylo to intimní obecenství Představte si v duchu misku plnou Božího života. Aniž by mohlo cokoliv odkápnout vedle, tak to Bůh předal Mojžíšovi. Mojžíš mluvil ústy k ústům. Amen? Bůh vám dal schopnost předávat život. Proto umíte mluvit. Amen? A Bůh vám nedal jazyk k tomu, abyste si říkali, co chcete. Abyste si říkali vlastní věci. A nedej, Bože, abyste říkali věci toho zlého. Protože i on přichází a říká: „Něco tě naučím. Můžeš říct určitou

¹⁰ Židům 1:1 – „Častokrát a rozličnými způsoby mluvíval někdy Bůh otcům skrze proroky, ...“

¹¹ Numeri 12:8 – „Ústy k ústům mluvím s ním, ne u vidění, ani v zavinutí, a podobnost Hospodinovu spatřuje...“

věc, a toho člověka zlikviduješ. Perfektní věc. Nebo můžeš tamtoho pomluvit, a tak ovlivňovat...“ Amen?

Bůh vám dal intelekt proto, abyste mohli přemýšlet a porozumět Božímu slovu. Amen? Tady bychom mohli jít dál. Mluvím záměrně zvláště o některých věcech, aby se nám to nezdálo abstraktní. Bratři a sestry, pojďme před Boha a pojďme vzít to, co nám Bůh dal, pojďme to vzít před Něho a říct: „Bože, očisti to a proměň mě, tak abych mohl být zpátky kompatibilní s Tebou a plynout s Tebou. Aby všechno, co jsem dostal, bylo k tomu, abych mohl sloužit Tobě a být s Tebou. Prosím Tě, abys mi odpustil, kdekoliv a kdykoliv činím něco jiného, abys mě nezanechal. Abys mě v tom nezanechal, abych neměl poslušnost s výjimkami, ale poslušnost. Abych neměl soběstřednost jako dítě: ‚Já chci teď, teď mě obslužte.‘ Abych měl lásku, abych řekl: ‚Bože, to já radši nebudu jíst.‘ Protože ty jsi neuspokojil sám sebe, neponechal sis Syna.“ Dovedete si představit, že byste zhřešili a Bůh by řekl: „Já ti svého Syna nedám.“ Rozumíte tomu? Co by se stalo? Absolutní tragédie. Smrt. Vaše věčná smrt, protože nemáte způsob, jak se vykoupit. Amen? Ale Bůh nám dal schopnost vydat svého syna. Amen? Dal tu schopnost Bůh člověku? Dal, vždyť nám to ukázal na Abrahamovi, když obětoval svého syna. Halelujah! Rozumíte tomu? Bůh řekl: „Teď už vidím, že mi neodepřeš nic, teď už vidím, Abrahame, že jsi se mnou kompatibilní, že máš tu schopnost, kterou mám Já. Já nemám touhu, abys zabil svého Izáka.“ Rozumíte? „Já nemám touhu, abys zabil svoje dítě.“ Amen? „Ale toužím po tom, abys mi vydal všechny věci. Já jsem viděl věci, které jsi mi vydal. Teď zbyla poslední a Já chci vidět, jak na tom jsi. Jestli máš tu schopnost, kterou mám Já. Jestli jsi schopný se o ní sdílet, protože, Abrahame, Já ti chci vyprávět o tom, co je to vydat svého vlastního syna. Já mám v plánu vydat svého vlastního Syna. Pro lidstvo. Proto, aby se ostatní mohli nasytit.“ Halelujah! „Nevím, jestli se s tebou o tom můžu sdílet, dokud neuvidím, že tomu rozumíš. Dokud neuvidím tu tvoji schopnost vydat svého syna pro Mě.“ Amen? A tak mu Bůh řekl: „Jdi a dej stranou svého syna. Je něco v tvém životě, co stojí výš než Já a brání ti přistoupit ke Mně. Je někde nějaká odlišnost, kterou máš vůči Mně. A proto s tebou nemůžu chodit a plynout, tak jak bych chtěl. A tak, Abrahame, jdi a obětuj svého syna.“ A Abraham šel, a z hory odcházel jiný. Odcházel z hory jiný, odcházel z hory kompatibilní. Počítačově řečeno. Odcházel z hory kompatibilní a odcházel s tím, že Bůh mu mluvil

po cestě domů o Kristu a o obětování Krista. Řekl: „Víš, Abrahame, to je něco, co Já mám a co ty jsi ještě před chvílí neměl a už to máš taky. Jsi schopný považovat Boží vůli a lásku ke Mně za víc než svého vlastního syna. Protože to je něco, co se chystám udělat pro lid. Já jsem neušetřil svého vlastního Syna, protože tebe, Abrahame, miluji. Protože miluji ten lid.“ Amen?

A tak je to Bůh, který nám dává tyhle schopnosti. Dává nám schopnost vydat to, co máme, pro spasení jiných. Bůh položil svůj život za nás. Řeknete, že to patřilo Bohu, že to není na nás. To není pravda. Víte, že vás Bůh povolává, abyste udělali to samé? Abyste položili svůj život pro bratry? A teď se jenom musíte zeptat: „Jak?“ Já nevěřím, že máme jít na kříž, nechat se tam přibít. Víte, že některé z našich bratří přibili na kříž? Tak to bylo. Pokud vám však Bůh řekne, že vás nemají přibít na kříž, tak to není o tom, že byste se jako někteří blázni o Velikonocích věšeli na kříž, abyste něco dokazovali. To po vás Bůh nechce. Ale chce, abyste vydali svůj život a řekli: „Bože, já už nežiji.“ Přibijte se na kříž – lehněte si doma na postel, udělejte si čas. Bůh vám dal čas, takže ho máte. Bůh vám dal schopnost mluvit s Bohem, takže ji máte. Lehněte si a řekněte: „Bože, já se v tuhle chvíli křížuji. Ležím na tom kříži a za deset minut nebudu žít.“ Amen? A pokud za deset minut nežijete, tak nemáte žádné touhy a žádné potřeby. Za deset minut můžete vstát a říct: „Bože, jsem mrtvý. Jsem mrtvý tomuto světu. Jako Ty jsem vydal svůj život Tobě a Tvým lidem a teď mi řekni, co s tím životem mám dělat, protože už ho nemám.“ To je to, co Bůh po vás chce. A pak vám Bůh může říct: „Jdi tam, jdi sem, udělej to, udělej tamto.“ Amen?

Bůh nám dal schopnosti proto, aby s námi mohl plynout. Halelujah! Bůh vám dal schopnost milovat. Tak milujte. Bůh vám dal schopnost pracovat. Tak pracujte. Bůh vám dal schopnost slyšet z Boha. Tak slyšte z Boha. Bůh vám dal schopnost sdílet se o spravedlnosti a budovat se navzájem. Tak se sdílejte a budujte se. Bůh vám dal dary. Ve 12. kapitole 1. epištoly Korintským se píše, k čemu vás obdaroval. K užitku, ne?¹² Rozumíte mi? Není to tak, že jednomu každému byl dán dar Ducha k chlubení. Nebo dar Ducha k požitku. To máte špatný překlad. Jestli tam máte, že vám byl dán dar Ducha k požitku, tak máte špatný překlad.

¹² 1. Korintským 12:7 – „Jednomu pak každému dáno bývá zjevení Ducha k užitku.“

Teď si řekněte: „Jaký já mám dar a jaký z něho plyne užitek?“ Amen? Nejsou to jenom dary ve smyslu 1. Korintským 12, duchovní dary, duchovní charizmata. Jsou to i přirozené dary, přirozené schopnosti. Bůh vám dal dar – a teď pardon, teď si přihřeji svoji polívčičku – Bůh vám dal dar k mému užitku. Víte to? Bůh vám dal dary k mému užitku, a tak se ptám, jaký mám užitek z vašich darů? Amen? Dovolte mi to. Pak si to můžete obrátit, protože to funguje od každého ke každému. Můžu se ptát každého z vás: „Jaký mám užitek z tvých darů?“ Někteří možná vidíme lépe, někteří hůře. Ale Bůh vás tady na tomto místě neshromáždil a nedal vám dary proto, abyste si to užili. Amen?

Představte si, že máme v práci nějakého člověka (i když ho tam nemáme). Dali jsme mu počítač a řekli: „Potřebujeme, abys programoval. Firma z toho chce mít užitek, tobě budeme dávat plat. Tady máš výrobní nástroj – počítač. Tak programuj.“ Přijdete za týden za ním a koukáte, on na stole nemá počítač. Řeknete: „Kde máš počítač?“ „Doma.“ „Ty pracuješ doma?“ „Ne.“ „A co dělá tvůj počítač doma?“ „Hraju hry.“ „Tomu nerozumím, já jsem ti dal počítač, abys přinášel užitek firmě. A ty si na něm hraješ hry? To jsi nepochopil.“ Tak jsem ho pokáráli a dali jsme mu mobilní telefon, kdyby volal zákazník. Přijdeme, a na telefonu je účet třicet tisíc. Říkáme si: „To mluvil se zákazníkem neustále.“ Tak si ho zavoláme a chceme vysvětlení. „Ten mobil nepoužívám pro zákazníka.“ „A na co ho používáš?“ „Ale, volám různým kamarádům a pak na všelijaká čísla, to se ani neptejte.“ „Tak to počkej, proč myslíš, že jsme ti dali mobilní telefon? Myslíš, že jsme ti ho dali proto, aby sis užil? Tak to jsi zase nepochopil. To jsi vůbec nepochopil.“ Pak jsme mu dali rozpočet. Dali jsme mu peníze a řekli: Tady máš půl milionu na rok na to, aby tvoje oddělení fungovalo.“ Potom přijdeme, a nic tam nefunguje. Všichni říkají, že nejsou peníze. Řekneme si, že peněz je vždycky málo, ale uděláme revizi a zjistíme, že neinvestoval ani korunu. Přijdeme za ním a říkáme: „Prosím tě, proč to necháváš na konec roku?“ „Nenechávám, už jsem to utratil.“ „Počkej, to nám nesedí, vždyť...“ On říká: „Ne, já jsem si koupil auto.“ „Jak sis koupil auto, to nechápu?“ „Vy jste mi dali půl milionu, tak jsem si...“ Rozumíte mi? Co to je? To je normální zneužití, zpronevěra, ne? „Rozkrádání socialistického majetku.“ ☺ Rozumíte mi? Nebo rozkrádání kapitalistického majetku, já jsem zapomněl, že tady máme jiný režim. ☺ Co bychom dělali s takovým člověkem? Povýšili bychom ho?

Ne, ten by okamžitě musel jít a ještě by ho čekal soud. A musel by to vracet. A my si myslíme, že v Božím království by to mohlo být jinak?

Věřím tomu, že to k vám mluví, že vnímáte tohle jako zjevení, jako porozumění tomu, proč tady jste na světě, že tomu rozumíte jako Božímu záměru. Tohle mějte vždycky na mysli, ať děláte, co děláte. Mějte to na mysli a uvažujte o té genetice. Uvažujte, k čemu nás Bůh stvořil. Jaká je to schopnost v Bohu, kterou chci, abych byl kompatibilní a mohl s Ním plynout. Amen? „Kde, Bože, ještě nejsem s Tebou kompatibilní, nejsem schopný s Tebou být, plynout s Tebou?“ Amen?

Chci, abychom tohle věděli a věděli, že nejsme na tváři této země pro sebe. Víte, já to říkám svým dětem už od narození, ono jim to jednou dojde pořádně. „Svět se netočí kolem tebe. Země se netočí kolem tebe.“ To byl omyl celých generací, které si myslely, že Slunce se točí kolem Země. Prosím vás, říkám vám zeměpisně dokázané poznání aplikovatelné v Duchu: „Slunce se netočí kolem Země.“ Amen? Země se točí kolem Slunce. „Svět tady není, děťátko, pro tebe, rodiče tu nejsou proto, aby běhali kolem tebe, ale jsme tady proto, abychom sloužili Hospodinu. A když přijde čas, tak ti dáme najíst, jen se neboj, pohladíme tě, budeme s tebou a budeme dělat všechny věci, které potřebuješ.“ To je učím. Protože potřebuji, aby to věděly, až budou dospělé. Svět tady není proto, aby tě uspokojoval, manželka tu není proto, aby tě uspokojovala, manžel tu není proto, aby tě uspokojoval, ale jsme tady proto, abychom hledali Hospodina a hledali Boží vůli. Hledali, kde s Ním můžeme plynout. Abychom s Ním mohli jít a využít těch darů a schopností, abychom byli k užitku církvi, Božímu tělu a Božímu dílu. Halelujah.

Chtěl bych se ještě modlit, a pokud se někdo z vás bude chtít taky modlit, tak se mnou můžete souhlasit v duchu, popřípadě se ještě pomodlit potom.

„Otče, přicházím v tuhle chvíli před Tvoji tvář s obrovskou vděčností, že tak jako jsi u Adama vyňal žebro, stejně tak jsi vyňal kus sebe, svoji krev, svoji schopnost, svoji ‚genetickou sadu‘, abys ji vložil do člověka. Hospodine, já jsem v úžasu nad Tvým záměrem. Nad tím, jak moc jsi se slitoval a jak moc jsi dal člověku. Hospodine, co Tobě po člověku? Ale já vidím, že jsi se rozhodl zbudovat své syny. Tak abys s nimi mohl mít obecenství. Tak aby mohli porozumět a naplnit ten záměr. Aby měli schopnost plynout s Tebou, Pane, a nasytit se krásou

Tvého charakteru a Tvého uvažování. A tak Tě prosím, abys odpustil člověku. Abys odpustil člověku, Hospodine, že se vydal tomu zastínění a zaštítění satana. Kdy opustil, Hospodine, některé z Tvých cest a Tvé přemýšlení a Tvůj způsob uvažování. Kdy porušil kompatibilitu s Tebou a už od Adama se musel schovat, protože věděl, že ho postrádáš, Pane. Halelujah. A tak Tě prosím, abys mi odpustil každou věc, Pane, kdy se neotvírám Tobě, ale otvírám se tomu zlému nebo chodím po starém způsobu. Kdy neuvažuji tak, že jsi mi dal dary proto, abych chodil s Tebou a sloužil ostatním, Pane, aby ty moje dary a to, co jsi do mě vložil, bylo k užitku. Prosím Tě, Pane, abys mi to odpustil, abys mě naučil chodit tak, že budu chodit jako Tvůj služebník, jako Tvůj syn, v pravdě a ve spravedlnosti. Prosím Tě i za tyto lidi, Pane. A nejenom za tyto lidi, ale i za ty, kteří tady nejsou, a i za ty, kteří uvěří skrze nás. Prosím, Pane, abys každému z nás dal tu milost Tebe vidět. Vidět Tebe, Bože, vidět Tvoji slávu, Tvoji chválu, Tvoji nádheru. Abychom ji mohli vidět, Bože, a mohli se z ní nasytit, mohli být jako Ty, Pane. Mohli být kompatibilní s Tebou, Bože. S Tebou chodit, s Tebou mluvit. Požehnej tomuto lidu, každému jednomu z těchto bratrů a sester. Požehnej jim, aby ty dary, které jsi jim dal, Pane, předložili před Tebe.“ Halelujah! Amen.